

LIFVETS HEMLIGHET

ROMAN AF CHRISTINA NILSSON.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Ja, det var henne, som hade gått genom så många framförlar, och så hade den med ena lättnad upp, så hon fritt kunde skåda ut över vidderna. Men hon hade hon fått orden ifrån, som just nu flöt så lätt och obekymrad, det föreföll henne, som hade hon blivit upprepade gånger en annan präktig förr.

Huruvida hennes ord inverkat något på mannen, fick hon ej i den stunden veta, ty han yttrade ingenting, kvarken det ena eller andra. Han förblev tyst, och som äro hon talat slut, fick det allvarliga ansvaret hvilat.

FEMTE KAPITLET.

Ett helt år hade gått, och en ny sommar utsträckte sitt ungdomsblom till dem, som så tillhock sig dess härför. John Linders hade skilt sig från lefverbrödet i staden, gjort upp sina affärer och för det, han fått en kapt sig ett hem på landet, långt upp i en enslig skogstrakt. Det var en liten stuga mitt i en stor, gammal trädgård, och genom denna framträdde en ganska bred och pig bak. Den sorlar och pladdrar, så det hörs öfver hela John Linders lilla rike, och uppe i ett soligt hörn, nära boningshuset fanns flera småhållar till freds och idrott.

John Linders och hans hustru lefva på hvad denna stora, fruktrika trädgård, och ett ej så litet hänsen i binglar, och detta senare sköter han, under det hon med den gamla farten tagit trädgården på sin lott.

Man skulle ju nu kunna tro, att Dagmar Linders vore nöjd om och ej lycklig, men så är ej fallet. En liten del af lifvets hemlighet har blifvit klargjord för henne, men hon har ingen ro, förän hon fått veta hela. Något i hennes bröst driver ständigt på henne, och det arbete hon nu sysslar med har för närvarande blifvit sitt intresse, emedan det utgör förskötsel vid hennes sökande. Men därvid har hon sig att höra åliska naturen, och ständigt uppenbarar den något för henne. Ja, det förefaller henne alltid, som förstod den henne och kände sig tackas för den om sorgsfulla värden.

Men hur det är, så står hon dock på samma punkt, ty hon saknar ännu den lifvets kraft, som heter Anden. Och en afton, som Linders lagt sig, han går alltid tidigt till ro och stiger upp med sommarolen — och tystnaden så djupt sankt sig öfver alltting, att blott den lilla bakens rörelser, sätter hon på en trädgårdsbänk och beträcker detta.

Hon sitter och grubblar öfver, att hon trots all rening, alla goda föresatser och ärligt bemödande, all brinnande längtan ännu står på samma punkt, ännu saknar den kraft, som hon vill om öndeligheten. Och en svår sorg och anknytelse hemskor henne, en ångest utan lik, ett prisande begär att få se Bertrams ansikte, höra hans röst.

Och det är, som befunno hon sig i en stor, förfärlig lifsfara och måste tigga om sitt lif; i eldens helvete och brann af längtan efter en enda droppe vatten; det är, som tyngdes hon af all världens syndor, öfvergifven af allt i himmel och på jord.

Och i sin ytterliga släpandor ger hon sig till att högt ropa ut i luften om förbarmande. Hon anropar Fadern att misskunda sig, Sönen att varkunnas sig, hon höjer förtviflad armarna och åkallar utan återvändo.

Och som hon så sitter och blickar mot den ljusa midsommarhimlen, får hon se en mörk punkt högt upp, som hastigt blir större, och slutligen i det den snabbt skenar sig, får skapnaden af en ofantlig fågel med oroliga vingar. Till ångesten kommer nu en hemsk förskräkelse, och när ordjuret som en pil skuter ned till henne fötter, springer hon upp med ett förfärligt skrik.

Men skriket förklungar och upprepas ej, ty ur detta sällsamma ting, som vid landandet sammanfaller sina vingar och blir en långsträckt, bältliknande tinge af något slags grått tyg, stiger Lindstedt.

Han ricker henne med ett godt leende handen till hälsning.

"Frid vare dig", säger han, och strax genomströmmas hon af en oändlig ro. Och så fortsätter han: "Din längtan står efter att få skåda Herren. Därmed måst du ännu vänta en tid, men emedan din trängtan är så stor, har jag fått lof att för en stund införa dig i de heligas församling. Stig i denna, så ska jag föra dig dit."

Dagmar lyder honom villigt och stiger in i kunderna, långsträckt tingen. Han kommer efter och faller med ett handgrepp ned en liten tygkladd sida, liknande dem, som sitta vid korridorernas fönsterrad i vissa järnvägsagnar.

"Sitt", säger han.

Hon sätter sig, och han går längre fram, hon skulle vilja säga till fören och griper tag i ett litet föremål, som hon i skumskallet en fullt urskillja. Och detta grepp har en underbar verkan. De båda stora, långsträckt tygvingarna utspänns omedelbart, lik som seglen, när vinden fyller dem, och som en pil skuter den stora underfågeln rätt upp i luften.

Hon drar ett djupt andetag, böjer sig så ifrigt fram och tilltalar honom. "Ar detta en flygmaskin?" spörjer hon andlös.

Han nickar, under det han nu oaflyttigt riktar blicken framåt.

"Man kan ju kalla den så", säger han.

Hon sjunker tillbaka i en oändlig trygghetskänsla. Hvar är nu ångesten, den hemiska frukten, som i dessa regioner skapas fyllda luftens besegrare ingenting sådant känner hon, tvärt om är hon bättre till mods än någonsin. Och detta kan hon ej underlätta att omöjla.

"Jag har läst någonstans, att luftsegel skulle lida så förskräckligt af oändligheten och ensamheten här uppe, men något sådant har jag ingen kännning af."

Hennes följeslagare böjer sig åt sidan och gör en gest, som vrede han på en kran, och strax fylles båten, eller hvad den nu skall kallas, af ett klart ljus, som kastar sitt sken vida ut i rymden.

"Det är ej, håller dem gifvet att kunna färdas så tryggt och säkert, som du nu gör", svarade han lugnt. "Du hade ej heller förmått, det vill säga fått lof att göra det, om du ej längtat så ifrigit, velat så årligt."

"Ska det då något särskildt till för att kunna färdas, vill du nu gör?" sporde hon.

"Åhja, kraften, som fyller de vingarna, är ej hvar mans", svarade han.

Hon satt nu tyst en stund och beundrade och kom så plötsligt att tänka på, att det i luftseglare berättelser afven varit tal om en bitter kold; ej håller detta kunde hon konstatera, ty en mild, valgörande värme kringte henne.

Det märkligaste var dock, att de tycktes hålla på att stilla, sen de väl hunnit upp i luften. Och så då kringkastades de af en len vind, och moln kommo rusande i högsk fart, kringbjöde dem ett ögonblick och for så vidare. Men de själva hängde, för henne att tycka, orörliga på de två stora, utspända vingarna, under det hon i fulla drag insåg den rena luften.

Hur länge detta räckte, kunde hon ej säga; för henne syntes det blott vara en liten stund. Då märkte hon med ens, att de sjönko nedåt lika plötsligt, som de höjt sig, och ett par ögonblick därefter stötte de med en liten knuff mot marken. Han gjorde åter den där korta gesten som vid lampans tändande, och omedelbart befunno de sig i mörker.

Hon sträde häpen in i detta, höjde så blicken och såg en himmel full af otaliga, stora, lysande stjärnor. Från den ljusa sommarkvällen där hemma, och det intensiva ljuset i luftmaskinen, hade hon kommit hufvudsakligen i detta mörker; hvar hade hon då hamnat? Hade de då ej hängt stilla i luften utan i stället rusat framåt med den fart hon sett molnen hafva.

Hennes följeslagare hade nu ur någon innerfika framtagit en lykta, som han, genom att blott vräla på en skruv fick att lysa. Denna satte han ett ögonblick på marken, hvarpå han böjde sig in öfver kanten på maskinen, sträckte ned armen och tryckte trycka på eller lossa något, hvarpå han med några snabba rörelser fällde tillsammans den.

Så bar han den åt sidan ett stycke, hvarpå han återvände, tog lyktan och bad Dagmar följa sig. Hon såg nu, att de befunno sig i en trädgård, åtminstone gingo de framåt en bred gång, på båda sidor kantad af träd, som syntes tillhora ett främmande trädslag. Därpå hunno de ett stort buskage, som tycktes stänga vägen, och när de i en lång kurva kringgick detta, släkte Lindstedt åter sin lykta, ty nu möttes de åter af en flod hvitt ljus.

En smacker, snöhvitt bygnad reste sig omedelbart framför dem, och från en öppen, pelaromgård veranda utströmde ljuset. De gingo öfver en enda bred, låg, hvit trappsten och därpå in i verandan. Det var egentligen ett femkantigt rum, hvaraf blott de tre sidorna voro öppna. Rundt omkring och mellan hvarje pelare stodo blommande växter i alla färger och storlekar, och imdt på golvet, som var af sten, plaskade ett springvatten. Kring denna fontän gick en låg balustrad, och här framför stodo hvitmalade träbänkar.

Sådana stodo afven rundt kring utsidorna, somliga nästan dölles af blommorna.

"Satt dig ned en liten stund", yttrade nu Lindstedt, och gjorde en gest mot en af bänkarna. Det drojer ej länge, innan vår morgonandakt börjar."

Hon tackade och satte sig, under det han försann genom ett draperi till det lilla af huset. Så satt hon och liksom sög i sig den absoluta frid, som omslöt rummet, under det hon lyssnade till springvattnets smekande, skafbrutna plask, och följde de skimrande dropparnas jämna fall.

Därpå sökte hon upptäcka, hvarifrån det starka skenet kom, men det var henne omöjligt; det tycktes utströmma öfverallt, bakom hvarenda växt.

En liten stund hade gått, och så släcktes det hvita ljuset, och ett annat klart och gyllene inströmdade ute ifrån och vittnade, att solen och dagen kommit. I samma ögonblick fylldes en skön, mild och dämpad musik hela rummet, båda innerväggarnas draperier slops åt sidan och några hvitklädda kvinnor och män inkom om, gingo först bort till Dagmar och tog henne i hand under ett lågt:

"Frid vare dig", hvarpå de satte sig här och hvar på bänkarna. En af dem, en reslig man i en mantelliknande öfverklädnad blef stående vid fontänen, och sen afven Lindstedt kom-

Farm och hem.

TANKEKÖRN FÖR JORDRUKAREN.

En beständig häst är alltid till förmån. En väl planterad grös är till half ten färdig.

Målarfärg kostar mindre än nya bygnader. Fåglar döda flera insekter än besprutning gör.

Landbruksverktyg rosta bort oftare än de saltas ut. Mager jord måste gödas innan den blir fruktbar.

Det är billigare att odla fodermedel än att köpa dem.

Det kostar mindre att samla dyna än att köpa konstgödsel.

Man får extra hög betaltning för extra god vana.

Den viktigaste delen af hvilket som helst landbruksarbete är en klok planering.

En ko, som fodras endast med väderbitna majstäljor eller torr veger, ger föga mjölk.

Man kan utträtta mera på ett år när man arbetar tio timmar om dagen än när man försöker arbeta aderton timmar.

De främstgående landsmännen äro de som mest ge akt på försökstatiönernas och landbruksstatistikernas råd.

STORT ÄR IKKE ALLTID STORST.

Den gyllene medelmåttan är häst afven hvad farmens storlek beträffar. En farm kan vara både för stor och för liten för att geiva den största möjliga avkastning. Man kan ha så mycket, att man blir "landfärdig" och därigenom gör hela företaget att gå med förlust.

Man kan också ha för litet. Det berättas, att en jordbrukare i Wisconsin för 30 år sedan var öfver orönen i skuld. Farmen bestod af 120 acres, och af dessa voro hälften under odlning. Återstoden var skogland, kostsam att röjda. I 12 år förmådde denne farmare inte ens betala räntan. Han beslutade, att farmen var för liten att geiva de bästa resultat från hans arbete. Han köpte 50 acres till och gick i skuld för hela stycket. Men från den tiden lönade sig jordbruket, och inom tio år var hela farmen upp-

mit till och slagit sig ned på en bank, började han slunga.

Musiken blef nu högre, skönare, starkare, och i mån därefter höjde afven mannen sin stamma, tills den slutligen nådde en höghet och renhet, som Dagmar ej trodde någon människoröst var maktig. Orden kunde hon dock ej tyda; de voro på ett främmande tungomål.

Nu dog musiken bort i några dämpade ackorder, för att omedelbart därpå åter fortsätta med samma smekande mildhet, som när den började. Nu reste sig alla och föll in med höga, rena stämmor, och fast Dagmar ej begrep ett ord, knäppte hon dock med häfande hjerta samman sina händer och förstod, att hon hördde en härlig lofsång till Guds ära.

När sången tystnat, knäbjöde de alla hvar vid sin bänk, under det musiken fortsatte, tills den slutligen dog bort i ett betagande ackord.

Nu reste de sig, och en ung, rank och mörkögad kvinna vinkade Dagmar att följa dem. Hon var liksom de andra klädd i en hvit, löst nedhängande linneklädnad, och håret föll i en tjock, svart fläta ned åt ryggen. Hon blef med ett vänligt leende stående, till Dagmar hunnit fram till henne, hvarpå hon vid handen ledde gästen in i ett liknande rum, som det de lämnat, femkantigt, fullt af levande växter och öppet på de tre pelarkransade sidorna. Den enda skillnaden var att i fontänens ställe stod ett dukadt bord: bröd och honung, ett par skålar frukt, bland hvilka särskildt vindruvans stora, blåa klasar lyfte, samt en karaff kristallklart vatten.

Den högre, mantelklädda mannen sade högt några ord på det främmande språket, hvilka Lindstedt för Dagmar uttydde med ett: "Vi bedja dig, Fader, i Kristi namn, välsigna vårt bröd och vår dryck."

Och sen åto de under tystnad, och fast det endast var honung och bröd och vatten, tyckte sig Dagmar aldrig så ha njutit af någon måltid. Och när hon slutligen ofvann på allsmans ätt en klase vindruvor, kände hon en underlig hetta genomströmma sig, en sällsam kraft.

En stund senare hade hon tagit afsked och var jämte Lindstedt på väg mot hemmet. Och hon fick hon veta, att hon varit i ett hvilohem för några af dem, som förkunnat sannnigen.

"De hafva krafter, som du ej kan fatta, kunnas, som du ej kan förstå", slutade han. "De hafva dödat sig själva och lefva ett lif för Gud. Dit kan du och komma, om du fortsätter på själförneklens väg, men kom ihåg, att du har långt igen. Det som nu är du, måste du ändra till sista atomen, och när du så undfått Anden, måste du ut i öknen och kämpa den afgörande striden med fienden. Det går ej för de fega, men är du modig och utållig, vinnar du segerkronan."

Han mot middag hemkom Dagmar och fann mannen ännu sofvande, och hon förvånade sig knäppt: hon hade naturligtvis i detta som i annat haft hysjlig. Hon väckte honom nu, kokade frukostkaffet och berättade sedan hvad hon genomlevat. Och fast hon afven sade honom att de måste åter skiljas för en tid, började han ej, ty han visste, att hon villigt skulle återvända till honom, när hon blifvit fullkomnad.

SLUT.

börja. Det kan därför vara rätt svar att intressera folk för en sak. Det är af personer, som med intresse och som kunna visa någon vinst af sitt arbete, som man bör taga exempel.

Det gifves å andra sidan de, som med sitt stora intresse åtaga sig allt för mycket, men sakna tid och kraft att sköta det något så när ordentligt. Arbetet blir för en sådan person modosamt och fullt af bekymmer.

Om arbetet inte, på samma gång som det skapar välbästand i ekonomiskt händelse, lämnar glädje och trefnad, blir det tråkigt. Det torde vara mindre nöjsamt, sedan man arbetat hvar dag och kanske natt också, att ändå veta med sig, att man ej hunnit med hälften af det man skulle göra. Här torde vara fara för att arbetet börjar aftaga. Att uppnå någon fullkomlighet i skötseln af det ena eller andra torde ej vara möjligt, men glädjen af att någon gång se sitt arbete väl utförd, skäligen upplevas.

Börjas något nytt, bör det alltid ske i liten skala. Vill man t. ex. börja med hönsskötsel, bör man beräkna det utrymme man har och huru många hönor man hinner sköta. Går det bra, kan man ju, om så behöves, utvidga sin hönsgård. Ännar man ha flera binärkar, bör samma sak alltså beräknas. Det duger ej att vintern till släpa ankor eller kaniner in i hönshuset. Då förlorar man på hönsskötseln. Hvarje djurslag måste ha sitt hus och sin särskilda skötsel. Beräknas detta, behöfver man ej föda så många onyttiga djur, som ej beta sitt hus och sin särskilda skötsel.

När man väljer ett yrke, få vanligen gå och intresse vara bestämmande. Detta torde ej vara tillämpligt när det gäller binärkar. Men det är ej nog med att man har ett intresse för ett företag ej ihop första året. Man kan ofta få se personer, som med intresse påbörjat en sak, men vid första mötgång slutat därmed för att med samma ihver påbörja någon nytt, men endast för en kort tid. Då hvar sak till en början kräver mer eller mindre utgifter samt en viss färdighet i skötseln, kunna dylika personer helt visat ej få någon behållning af sitt arbete. Grannar och besökande kunna afven härigenom få det intrycket, att ingenting är lönsamt att hålla på med. Man säger t. ex. om hönsskötseln: "När det icke lyckats för den, som varit så intresserad, då loar det sig ej för mig att

SMÅBRUKARENS BINÄRINGAR.

Bredvid det ordinarie arbetet kunde våra småbrukare bedriva många binärkar, som skulle kunna lämna en god extra inkomst plus det nöje och den trefnad det skulle medföra för dem. Sådana binärkar ingår i denna mån.

När man bestämmer sig för utförandet af en dylik näring, bör man först noga ha öfvertänkt, så att det passar sig för den tid man disponerar och de resurser man har för öfrigt, ty vinsten af näringen beror helt och hållet på huru arbetet skötes. Öfning ger färdighet, heter det, och det gäller att vara utållig med ett arbete, man påbörjar, ty därigenom vinnas färdighet. Man kan icke alltid afvara genom ett års försök, om en näring lonar sig eller icke, ty i regel går ett företag ej ihop första året.

Man kan ofta få se personer, som vid första mötgång slutat därmed för att med samma ihver påbörja någon nytt, men endast för en kort tid. Då hvar sak till en början kräver mer eller mindre utgifter samt en viss färdighet i skötseln, kunna dylika personer helt visat ej få någon behållning af sitt arbete. Grannar och besökande kunna afven härigenom få det intrycket, att ingenting är lönsamt att hålla på med. Man säger t. ex. om hönsskötseln: "När det icke lyckats för den, som varit så intresserad, då loar det sig ej för mig att

Blomkål bibehålles hvit under kokning om litet hvetejöl strös på vattnet eller, ännu bättre, om vattnet, hvori den kokas, tillsättes med sotmjölk.

Att förvara pröjsast. Pröjsast kan hållas färsk 8-10 dagar om man inverter den uti ett med sprit fuktadt tygstycke.

Medel mot brännår. Vid en brännårskada använder man med fördel honung, som genast bör påläggas. Sedan brukar snart försvinna och blåsor undvikas vid sådan behandling.

Terpentinlukten kan aflägnas från glasbuteljer genom att man slår starkt sodavatten i dem, som får stå ett dygn, och därefter sköljer dem med varm mjölk.

Mot förstoppning är ett glas varmt vatten om morgonen före maten ett utmärkt medel. Man bör hålla på med kuren 8-14 dagar. Åt gången samt efter någon tid upprepa den om så behöves.

För att rengöra möbler och annat träverk, i stället för att bruka dammtrassa eller fjäderviska för att damma möblerna med, försök följande metod, hvilken, afven om den tar litet mera tid än den vanliga, är långt grundligare: Blanda ihop lika delar af lintröjla och terpentin. Doppa så en bred målarborste i denna blandning och pressa ut vätskan så att borsten är blott fuktig. Aflägsna så dammet på möblerna med borsten. Med denna metod kan man komma åt mycket

damn som ej skulle beröras af en trassa eller viska, och tar behandlingen något längre tid, så lämnar den också möblerna nästan som nymålade.

Medel mot brännår. Vid en brännårskada använder man med fördel honung, som genast bör påläggas. Sedan brukar snart försvinna och blåsor undvikas vid sådan behandling.

Terpentinlukten kan aflägnas från glasbuteljer genom att man slår starkt sodavatten i dem, som får stå ett dygn, och därefter sköljer dem med varm mjölk.

Mot förstoppning är ett glas varmt vatten om morgonen före maten ett utmärkt medel. Man bör hålla på med kuren 8-14 dagar. Åt gången samt efter någon tid upprepa den om så behöves.

För att rengöra möbler och annat träverk, i stället för att bruka dammtrassa eller fjäderviska för att damma möblerna med, försök följande metod, hvilken, afven om den tar litet mera tid än den vanliga, är långt grundligare: Blanda ihop lika delar af lintröjla och terpentin. Doppa så en bred målarborste i denna blandning och pressa ut vätskan så att borsten är blott fuktig. Aflägsna så dammet på möblerna med borsten. Med denna metod kan man komma åt mycket

Uppfinnare.

Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behövas och mla illustrerade bok om patentet på svenska språket. De sändas FRITT.

H. J. Sanders,
Patentadvokat.

108 Webster Building, La Salle &
Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Tel. St. John 1517. AID i den elektriska
branchen.

ELMWOOD ELECTRIC CO.

A. SADDINGTON. MANAGER

Specialt uppmarknads uppståndet af
Ledningar för Ljus och Lampor i
färdigbyggda hus. Lampor franska.

188 TALBOT AVE. ELMWOOD
GEVARS. OCH VELOCIPED
REPARATÖRER.

ALBERTA.

FRITT LAND FÖR SETTLAREN.

Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

EN KALLELSE
FÖR MÄN.

Provinzen Alberta
önskar män att laga
vårning i landbruks-
rekruternas armé för
att uppodla jorden. Den
behöfver män att öka
produktionen af dess fö-
doämnen för att föda
soldaterna vid fronten
och sådana, som äro i behov hemma; män, som icke äro rädda att arbeta
och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på ut-
veckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma
eller utomlands, måste de fodas, och deras föda måste komma från
jorden.

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE.

EDMONTON.

ALBERTA.

THE NEW EATON CATALOGUE
and Special Service Booklets.

HÖST KATALOG
ÄR EN SYNNERLIGEN
VARDEFULL BOK FÖR
ER ATT HAFVA.

Den illustrerar på 250 sidor ett utmärkt urval af det valdiga lagret af kläder, buskader, farm- och fälttekipering etc., som vår kooperativorganisation lagt in i, i det den trott, att efterfrågan i år blir betydligt större än förlidet år.

Denna bok kommer, då krigen höjt prisen på alla nödvändighetsartiklar. Den innehåller EATON'S karaktäristiskt moderata priser och är den bästa vägledare, då det gäller att spara dollars och centes utan att ni blir utan den artikel, ni speciellt önskar.

Om ni icke mottagit ett exemplar, insänd er beställning nu, med edert namn och adress - boken sändes portobetald per omgående.

T. EATON CO. LIMITED
WINNIPEG CANADA